

ich sídla stanovil minister spravdnosti. Každá komora pozostávala z predsedu, zo štyroch riadnych a dvoch náhradných členov výboru. Komora každý rok zadržala svoje valné zhromaždenie cieľom zostavenia výboru.

Zákon č. 167/1920 o »dočasnej úprave činnosti advokátskych a verejnonotárskych komôr na Slovensku« slúčil obvody verejnonotárskych komôr v Bratislave a Košiciach a minister spravdnosti menoval správny výbor komory.

Keď uvážime, že na Slovensku zpedmezi 76 verejných notárov prihlásili si národnosť takto: ruskú 2, maďarskú 2, židovskú 3, českú 5 a slovenskú 64 (v skutočnosti ale sú: Nemec 1, Rusi 3, Maďari 3, Česi 5, Židia 8 a Slováci 56), — v Podkarpatskej Rusi z 10 verejných notárov je: Žid 1, Maďari 2 a Rusov 7, čili z 86 verejných notárov na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi podľa skutočnosti a národnosti sú: Nemec 1, Česi 5, Maďari 5, Židia 9, Rusi 10 a Slováci 56, vtedy táto štatistika neopodstatňuje ďalšie trvanie zákona 167/1920 ohľadom verejných notárov a som presvedčený o tom, že my verejní notári na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi len preto nemáme dosiaľ autonómnú komoru, lebo tento zákon osud verejných notárov sviazal s osudom advokátov. Totiž národnostný pomer u advokátov na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi je asi opačný ako u verejných notárov na tomže území, slovenských, českých a ruských advokátov je nepomerne menej ako advokátov maďarských a nemeckých. Kým z 86 verejných notárov prislúcha 5 Čechom, 7 Rusom a 56 Slovákom, čili 68 verejných notárov je slavianskeho smýšľania (79%-ov), zatiaľ slaviansky smýšľajúcich advokátov na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi je nepomerne málo.

Pri takomto stave veci odpadá nacionálny dôvod menovania správneho výboru pre verejných notárov.

Zákon č. 167/1920 znemožňuje nielen autonomiu verejnonotárskej komory, ale hatí i stavovský vývoj verejnonotárskeho sboru a organizáciu našich morálnych a hmotných záujmov (schôdzky, prednášky, úpravy, pokyny, vysvetľovanie zákonov atď.).

Z týchto príčin je záujmom verejných notárov na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi, aby bol zrušený zákon č. 167/1920 ohľadom verejných notárov a aby boli obnovené §§ 26. až 32. zák. čl. XXXV/1874.

Prehľad časopisov.

a) československých :

Slovanský prehľad, roč. XXVIII., čís. 1.: J. Slávik: Je SSSR štátom federatívnym alebo jednotným? — J. F.: Rozhľedy po životě Slovanském.

Právo Československé, roč. II., čís. 15.: Judikatura najvyššieho správneho soudu ve věcech administrativních. — Judikatura nejvyššieho soudu ve věcech civilních. — Roč. III., čís. 1.: Daňové výhody a amnestie při stavebních pracích a novostavbách. — Úlevy pro malé poplatníky při přímých daních. — Poplatkové úlevy při fusích. — Daň z dividend a z úroků některých cenných papírů. — Úroky z prodlení přímých daní a z poplatků přímo placených. — Rozhodčí komise pro ceny stavebních hmot. — Úlevy při placení daní přímých a daně z obratu. — Výnosy ministerstva financí. — Čís. 2.: Novela k zákonu o stabilizačních bilancích. — Požadování vozidel v době války a mobilisace. — Poplatky z postupních smluv. — Výnosy ministerstva financí. —

Hospodárstvo a právo, roč. III., čís. 5.: Prof. Dr. K. Laštovka: Preloženie predajne voľnej živnosti podľa § 55 živn. zák. a § 1 vl. nar. 162/1935. — Podpora exportu a slovenský priemysel.

Slovenski Pravník, leto L. štev. 1.—2.: Dr. Joso Jurkovič: Administratívni spor po našem pravu. — Anton Lajovic: O majah materialnega pravdnega vodstva i civilnom postopku. — Dr. August Munda: Preklic predloga in umik zasebne tožbe.